

ת"פ 48981/03 - מדינת ישראל נגד עטף אבו סריחאן - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

10 ספטמבר 2020

ת"פ 48981-03-19 מדינת ישראל נ' אבו סריחאן
בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

מדינת ישראל
ע"י באות כח עוה"ד לי גורמן ועווה"ד אורטל ליברמן - נוכחות
נ ג ד

הנאשם
ע"י באת כח עוה"ד ליורה ברקן (ממשרד עוה"ד אסתר בר ציון)-nocחת

גמר דין

A. רקע עובדתי

- על פי המתוואר בחלק הכללי לכתב האישום המתווקן, חברת 'צוקר את מינקן-ברזי' חמת' ממוקמת באזורי התעשייה בצד מדרום מסמיה (להלן: "ቤת העסק").
- על פי המתוואר בעבודות כתוב האישום המתווקן, במועדים הרלוונטיים, נהג הנאשם במשאיות מדגמים 12-163 (להלן: "המשאיות"), הנושאות לשולש לוחיות זיהוי שונות. הראשונה, בחזית המשאית הנושאת את המספר 15-246-36 כאשר במרכז הלוחית הספרות 2 ו-6 הין מדבקות, ובחלקה האחורי של המשאית שתי לוחיות זיהוי, האחת, הנושאת את המספר 15-940-36 והשנייה, את המספר 15-443-36, כאשר הספרות במרכז 3 ו-4 הין מדבקות.
- ביום 16.03.2019, בשעה שעינה ידועה למאה שעה 19:00 בין השעות 03:00 ל-12:00, פרצו אחרים שהזוהו אין יהודים זיהויים למאה שעה (להלן: "האחרים"), לבית העסק בקר שיצרו פרצה בגדר החיצונית של בית העסק וחדרו למתחם דרך הפרצה, ובמהמשך הגיעו לחדרו אוורור חיצוני של בית העסק ופרקו את רפרופות המתחת תוך שהם יוצרים פתח. אז, חדרו האחרים פנימה אל תוך בית העסק דרך הפתח שנוצר, תוך שהם עוברים דרך המחסן למבנה המשדרים וחדרו למשדרים, כל זאת כשהנאשם ממתין להם במשאית.
- במהמשך למתוואר לעיל, פתחו הנאשם והאחרים שער חשמלי בבית העסק המשמש לכניות כלי רכב גדולים על ידי הפעלה חשמלית מבפנים, והכל בצוותא חדא.
- במקרים המתווארים לעיל, הגיעו הנאשם והאחרים בمزيد בבית העסק בקר שגרמו נזק לתקורה האקוסטית בתוך המשדרים, נזק לשער החשמלי שנוצע לכניות כלי רכב למפעל, וכן גרמו נזק למנגנון ההתגעה של מלגזה.
- במועד ובמעמד האמור לעיל, גנב הנאשם בצוותא חדא יחד עם האחרים מוצרי אינסטלציה וכליים סניטריים שונים (להלן: "הרכוש"), בקר שנשאו ונטלו את הרכוש, והוציאו אותו מבית העסק דרך השער תוך שהם משתמשים במלגזה, והכל בצוותא חדא.
- עוד נתען, כי ביום 17.03.2019, בסמוך לשעה 00:03, במלחוף ניצני עוז, בעת שעמד הנאשם ברמזור אדום, סימן השוטר פנחס ברנס לנאשם לעצור בצד, כאשר הנאשם מאשר לשוטר עיסא סלמאן כי יעזור מיד לאחר הרמזור. בהמשך לכך, ומשהתחלף אור הרמזור לירוק, החל הנאשם בניסיונה מהירה וממושכת כאשר הוא מונע מהשוטר פנחס ברנס לעקוף אותו.
- במהמשך למתוואר לעיל, שבו השוטרים וכרכזו לנאשם לעצור בצד, בעודו ממשיר בנסיבות המהירה, תוך שהוא עבר בצד מארוטיים ברמזור אדום וביעדו מס肯 רכבים אזרחיים נוספים אשר חלף על פניהם, וזאת כאשר השוטרים דלקים בעקבותיו וכרכזו לו תוך שמערכת האורות הכהולים בנידית דולקת.
- במהמשך למתוואר, בצד מארוטה, פנה הנאשם שמאליה ברמזור אדום תוך שהוא מס肯 את הנוסעים במקום שאולצו לפנות הצדיה ולעצור בצד הדריך, וכן לא אפשר לשוטרים לעקוף את המשאית, תוך שהוא סוטה שמאליה וימינה בין הגנטיבים ומנסה לנגח את הנידית המשטרתית.

10. עוד ובהמשך לכך, פגע הנאשם בהיותו נוהג במשאית בניידת המשטרתי, תוך שהוא גורר את ניידת המשטרה כ-2 מטר עד שנעצר.
11. שווי הרכוש שנגנבו הינו 564,348 אלף ₪ והרכוש הושב לבעליו.
12. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירות של **פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "חוק העונשין") + **סעיף 29(א) לחוק העונשין; נהיגה פוחצת ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; היזק לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין+סעיף 29(א) לחוק העונשין.**
13. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, וכי כל צד יטען לעונש קראות עינוי, תוך שהמואשימה הצהירה כי עמדתה העונשית היא למאסר בפועל.
14. בעניינו של הנאשם התקבל **تسקיר אחד מאות שירות המבחן**, ובסיומו המלצה להשיית על הנאשם **ענישה מוחשית** ומאסר מוגנה. בגין הتسקיר, עומד שירות המבחן, בין היתר, על קורות חייו וחוי משפחתו של הנאשם, ההיסטוריה העבריתנית שלו, יחסו לעבירות ועל הניסיונות הטיפוליים שנעשו בעניינו. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד אותן נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם ATIICHES בהמשך.
15. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר התקבלה ביום 05.08.2020, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

16. באת כוח המואשימה פירטה את מעשיו של הנאשם, ועמדה על הערכם המוגנים שנפגעו ועל הנسبות המכחים שנלוו אליהם. מתוך כך, עתרה המואשימה לראות במעשיו של הנאשם שני אירועים נפרדים, ולאחריו מתחם ענישה הנע בין 10 ל- 30 חודשים מאסר בפועל לעבירות הפריצה והיזק לרכוש, וכן מתחם דומה ונפרד לעבירות הנהיגה הפוחצת ברכב. לעניין נסיבות העיטה, באת כוח המואשימה הפנתה לעברו הפלילי המכבד של הנאשם (**ת/1**), ולאמור בתסקיר שירות המבחן ממנה עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה למשעו, תוך שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו. בגין כל אלו, עתרה המואשימה להשיית על הנאשם עונש כולל בדמות 30 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסרים מוגנים מרתקיים, קנס ופיצויים ממשמעותיים, פסילת רישון נהיגה בפועל ועל תנאי.
17. ההגנה מנגד טענה כי יש לראות מכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד, שבגינו יש לקבוע מתחם עונש כולל אחד שנינו בין צו של"צ לבין מספר חודשים מאסר בעבודות שירות. לגופו של עניין, הפנתה ההגנה לנסיבות המקלות שבביצוע העבודות, ובן-העוגה כי חלקו של הנאשם ביצוע עבירות התפרצות היה פחות משל האחרים, ולכך שהעבודה נערכה עקב המצב הכלכלי הקשה בו היה נתון הנאשם באותה עת. בתוך המתחם הפנתה ההגנה לכך שירות המבחן לא המליך במפורש על השתת ענישה בדמות מאסר בפועל; לכך שעברו הפלילי של הנאשם ישן; לעובדה שהנ帀ה מקיים אורח חיים נורטטיבי, עובד ומפרנס את משפחתו; לתורמתו למدينة כלוחם בצה"ל; לנזק שנגרם לנאמן כתוצאה מההילך הפלילי; לחילוף הזמן; ללקיחת האחריות מצדו; וליתר נסיבותיו האישיות. מכל האמור עתרה ההגנה להימנע משילחת הנאשם לריצוי מאסר אחורי סוג ובריה ולהימנע מפסילת רישומו. למען שלמות התמונה יציין כי ההגנה הגישה כראיות לעונש מטעמה שני מסמכים, האחד, מטעם מעסיקו של הנאשם מחברת 'נפטון' מיום 19.09.2019 (**ת/1**), והשני, מטעם מעסיקו של הנאשם מחברת מאפיית 'לחם תושיה' מיום 26.03.2020 (**ת/2**).
18. הנאשם, אשר קיבל את "זכות המילה الأخيرة", הודה בכל מיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הסביר כי ביצע את המיוחס לו על רקע מצבו הכלכלי הרעוע והחוובות שהצטברו לו, הביע צער וחרטה על מעשיו, ובקש מבית המשפט שיתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

19. ראשית חוכמה אצין, כי משותתי דעתך ל"מבחן הקשר הדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, 29.10.2014) (להלן: "ענין ג'אבר"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "ענין דלאל"); ע"פ 3164/14 **ニア פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015), באתי לכל מסקנה כי בעניינו המדבר בסדרת עבירות שנעשו בסמיכות זמינים של ממש - למעשה באותו הלילה, תוך שלדי, המדבר באירוע מתגלה, וכי יש לראות בכלל מעשיו של הנאשם כאירוע אחד. תימוכין לכך מצאת בעובדה שאף המאשינה לא מצאה להפריד בין העבירות וגוללה את כלל מעשיו של הנאשם על פני אישום אחד. בהינתן כל האמור, כך לדידי, ישנה זיקה הדוקה בין כלל מעשיו של הנאשם ויש לראות בכלל מעשיו כ"איירוע" אחד, בעוד שהש侃פה על כל מעשה, כולל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.
20. מילא יzion, כי בטרם קביעת מתחם העונש הולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרו המתחם), בית המשפט יזהיר עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" מכלול האירועים, כך שה הנאשם לא יענש בגיןו, וכל אירוע יזכה להתייחסות רואיה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית המשפט המוחזק בעפ"ג (מחוזי בארכ שבע) 13-08-39844 **מדינת ישראל נ' פאייז אבו רקייק**, (26.12.2013)).
21. לאור כל אלה, ובהתאם למנתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילת את מתחם העונש הולם; ולאחר מכן יגורר את העונש המתאים לנאים, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסתות לקולה מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש הולם

22. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש הולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרי המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועם, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנהוגת.
23. **בעצם ביצוע עבירות התפרצות וההיזק לרכוש בمزיד**, פגע הנאשם בערכים מגנים שעוניים הגנה על קניינו ועל תחוצת הביטחון של הפרט. כמו כן, ומעבר לאוטו נזק כלכלי שנגרם לבית העסק, עבירות אלו אף מביאות, ובקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של יקור פוליטות הביטוח והצריך ברכישת אמצעי מגון אשר יגן מפני המבקרים להתפרץ לדירותם או לבית העסק שלהם. עוד יש לומר, כי עבירת התפרצות טומנת בחובה גם חמורה ומסוכנות שכך, יש בה פוטנציאל גבוהה להתרחשות אלימה (ראו דבריו של כב' השופט ח' מלצר בעפ"ג 7453/08 **אווזנה ואח' נ' מדינת ישראל**, (31.12.2008); ודבוריו של כב' השופט י' עמית בעב"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל**, (08.01.2010) שאמנים נאמרו במסגרת הליך המעצר, אך ברוי כי כוחם יפה אף לעניינו).

24. אילו, הערך החברתי המוגן אשר נפגע בעצם ביצועה של **עבירת הנהיגה הפוחצת ברכב**, הינו שלום הציבור, ביטחונו ושלוםם של כל המשתמשים בדרך (ראו בהתאם הנדרשות, רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' מוראד אבו לבן**, (08.05.2007); ורע"פ 665/11 **עללה אבו עמאר נ' מדינת ישראל**, (24.01.2011). לדידי, הדברים אף מקבלים משנה תוקף עת העבירות מבוצעות נגד עיניהם של אנשי אכיפת החוק.

25. במסגרת בוחנת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות**, נתתי דעתך לכך כי כל עבירת התפרצות מגלהת בתוכה ממד של הסגת גבול לטרטורייה הפרטית של הפרט וטומנת בחובה ממד של פגיעה בביטחון האישי של קורבן העבירה, כאשר עבירות הרcox מעצם טיבן מחולקות לדרגות חמורה שונות, המאובচנות זו מזו בשאלת מידת ביצוען באורך שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר ערביים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים וمتוחכמים. בוחנת מעשיו של הנאשם בהקשר זה, תוך שימת לב לנטיות ביצוע העבירות השונות ובכלל זה למבצע עבירת התפרצות בצוותא חדא עם אחרים, לשינוי של הרcox הגנוב, והתנהגותו הפורועה של הנאשם בכיביש תוך סיכון חייהם של השוטרים וכל המשתמשים בדרך, מעלה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה** במקרה דין מציה ברף

חומרה גבוהה.

26. וביתר פירוט, ובמסגרת בוחנת **הנסיבות הקשורות ביצוע עבירות ההתפרצות וההיזק לרוכש**, נתתי דעתך לעובדה כי בכתב האישום המתוון לא צוין כי לעבירות קדם תכנון או תחוכם ניכר, או שנעשו תוך מרמה, או נצול יחסית אמון. אם כי, בדומה אינהרנטית כמעט, ברוי כי קדם למשימות תכנון מוקדם, ולראיה, העבירות בוצעו בנסיבות חדא על ידי הנאשם והאחרים, תוך שינוי זההו במשמעותה נגנו הנאשם. כשזהה נעשה, יש להניח, על מנת להסotta את ביצוע העבירות ולהתחמק מאיימת הדין, דבר המעיד על התוכנים שעמד מאחוריו ביצוע העבירות.
27. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה כי התפרצות בוצעה על ידי הנאשם והאחרים בשעות הלילה מה שmailto מרראש את הסיכון שמא הנאשם והאחרים יתקלו בידי מבעלי העסק, מה שבתוורו עלול להוביל להתפתחות אלימה. עם זאת ולקוללה, לא עולה מعتبرות כתוב האישום המתוון מטענות המשימה כי המפעל היה פעיל בשעות אלו, ומכאן שהפוטנציאלי להתפתחות אלימה עקב התפרצות לא היה גבוה באופן מיוחד.
28. כן הבאת בוחנן כי אמם בשלב הראשון האחרים הם שפרצו לבית העסק בכר שיצרו פרצה בגדר החיצונית של בית העסק וחדרו למתחם דרך הפרצה, ובהמשך הגיעו לחדרו אוורור חיצוני של בית העסק ופרקו את רפרופות המתוון תוך שהם יוצרים פתח. ובהמשך לכך, הגיעו האחרים פנימה אל תוך בית העסק דרך הפתח שנוצר, תוך שהם עוברים דרך המחסן לבנייה המשדרים וחדרו למשדרים.
29. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא טמן ידו בצלחת, וחילקו בנעשה היה בהמתנה לאחרים במשמעות. בעניין זה עיר, כי אין בידי לקבל את טענת הסגנון כי הנאשם "שימוש כנהג של המשאית בלבד" שכן, וככלולה מעובדות כתוב האישום המתוון, בהן הודה הנאשם, מצאתי כי אין לבחון בין עניינו של הנאשם לעניינים של האחרים. מה עוד, שלמסקנתי זו הגעתינו שכן, הנאשם הורשע במינויו לו בנסיבות חדא מכוח דיני השותפות ומעשיו נעשו במסגרת הקשר בין לבין שותפיו ולשם קידומו.
30. מה גם, שבהמשך **הנאשם פתח יחד עם האחרים את השער החשמלי של בית העסק, ובגבו עמו בנסיבות חדא מוציאר אינסטלציה וכליים סניטריים שונים בשווי של 564,348 אלף ₪**. לא זו בלבד, אלא שאף הנזק שנגרם בבית העסק מייחס לנאשם בנסיבות חדא עם האחרים.
31. בעניין זה אציני כי, עיון בכתב האישום המתוון מעלה, כי סעיפי האישום אשר ייחסו לנאשם בסופו של דבר עושים עמו חסד במידה רבה, וזאת בזכות פריק העובדות. כך, למשל, בסעיף 5 בכתב האישום המתוון מתואר כי הנאשם גנב יחד עם האחרים בנסיבות חדא את הרכוש הרב, אולם עבירה זו לא ייחסה לו בסעיפי האישום. בהקשר זה יזכיר כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו, (ראו לעניין זה, [בע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס\(4\) 594 \(2006\); בע"פ 2581/14 אסף יקוטיאלי נ' מדינת ישראל, \[פורסם בנו\]](#)) משלך, מכלול המעשים המתוונים בפרק העובדות יהוו כנקודות המוצאה של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקייעת מתחם העונש בכלל, ובוחנת הנסיבות שנלווה לעבירות בפרט".
32. ברוח הדברים האמורים, לא ניתן להתעלם מכך שבמסגרת ביצוע העבירות גרמו הנאשם והאחרים **נזק** לתקרה האקוטיתית בטור המשדרים; לשער החשמלי שנועד לכנית כל הרכב למפעל; ולמנגנון ההתנעוה של מלגאת המפעל (שבכתב האישום לא פורש נזקם, אך ברוי כי המודובר בנזק ממשי). כן לא התעלמתי מההיקף הניכר של הרכוש שגנבו הנאשם והאחרים (ש כאמור, נאמד בשווי של 564,348 אלף ₪), סכום שיש בו כדי ללמד כמה ליבם היה גס ברוכושים של אחרים. מנגד, וככלולה מכתב האישום המתוון, נתתי דעתך לכך שהרכוש הגנוב הוחזר לבליו, אם כי אין לייחס לנסיבה זו משקל ניכר, ولو בשל הנזק הפוטנציאלי הגבוה שהוא טמון במשיים של הנאשם והאחרים, לו תכניות היהת יוצאה אל הפועל.
33. באשר לניסיות הנסיבות **לעבירות הנהיגה הפוחצת ברכב**, נתתי דעתך לניסיות לחומרה שנלווה למעשיו של הנאשם, והכוונה בעיקר לכך שהמדובר אחר הנאשם השתרע על פני שטח רב, תוך שהנאשם חזה שני רמזורים אדומים, ואילץ את משתמשי הדרכן לפנות לשולי הדרכן תוך סיכון ממשי להם. לעומת זאת, הנאשם סירב להישמע להוראות

השוטרים, אף הגדל לעשות וסטה ימינה ושמאליה בין הנטיים תוך **שנישה לנוגה את ניידת המשטרה פעמיים**, ובסיוף אף **פגע בה** תוך שהוא גורר אותה כ-2 מטרים עד שנענצר.

34. ויווער, כי במנגד דרגות החומרה של התנהגות משוללת רסן זו של הנאשם בכיש, מצויים מעשו ברף חומרה גבוהה, וזאת ولو בשל עצמותו של הנזק הפטונציאלי אשר היה טמון במעשו, הן לשוטרים והן לכל ציבור המשתמשים בדרך, וכאשר נדמה שאך בנם לא נגרם לשוטרים נזק גופני. גם באופן כללי ייאמר, כי מקרית פרק העובדות בכתב האישום המתוקן מצטיירת תמונה שאינה מיטיבה עם הנאשם, כאשר הלה נהג בבריאות בכיש, מתנהג כלפי השוטרים בעזהות מצח של ממש, ואינו מצליח לרסן את התנהגותו.

35. מנגד ול%">**קולה**, אתחשב בכך שהמדובר היה בפרץ עברייני אחד; בכך שבפועל הסיכון לא התmesh, לא נגרמה תאונה (למעט גירית רכב המשטרה, אך מעובדות כתוב האישום לא עליה כי אכן נגרם לנזק), ואף אדם לא נפגע; וכי למשעו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, בוודאי לא תכנון מוקדם ממשי.

36. בכל הנוגע לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כפי העולה מדבריו של הנאשם עצמו בפניו, ומתוך שירות המבחן שהוגש בעניינו, הרי שהרകע לביצוע המעשים הינו קשיים כלכליים עם התמודד הנאשם באוותה עת. ברי כי אין בכך להצדיק, ولو במאומה את ביצוען של העבירות החמורות שהלה ביצע.

37. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוגנת**, יצוין כי חיפוש במקרים המשפטיים לא העלה מקרים דומים לזה שלפניו. אולם, על מנת ללמד אוזות מדיניות הענישה הרואה במקורה הנדונן, ولو בדרך ההיקש, מצאתו לציין כי מקום בו עסקין בנאים שהורשו בעבירה של **פריצה לעסק שנלוותה אליה עבירה של היזק לרוכש בمزיד, סקירת הפשיקה מעלה כי בגין מעשים אלו, על דרך הכליל, נקבעו מתחמי ענישה שתוחתיים באמצעות שבשים לב**

לאורךו, ניתן לרצותו בעבודות שירות (ברף הגובה), ווסף במאסרים ארוכים יותר, לתקופות מאסרו

ממושכות, הכול בהתאם לניסיבות המקירה. עוד יצוין, כי סקירת הפשיקה שלhalbן כוללת גם מקרים שבהם הורשו נאים בעבירות נלוות להתרפות עסק, כגון קשרת קשר לביצוע פשע או של הסטיות ברכוב לעבור עבירה. מطبع הדברים, בעבירות מןין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לניסיבות הנלוות לעבירות, ובכל זאת, בתו המשפט נותנים את דעתם לשוו וטיב הרकוש שנגנבו, ולשאלה אם לעבירות נלווה מתחום מיוחד וכיוצא באלו ואילו העונשים שימושיים על הנאים השונים בתוך המתחמים או מחוץ להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא;

השתפות בהליכים טיפולים; גלים; וכיוצא באלה.

38. כדוגמה למנגד הענישה שלעליל, ראו למשל, רע"פ 3153/15 **ויסבולוד מטבייצ'וק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.05.2015); עפ"ג (מחוזי ת"א) 60792-07-19 **סלימאן(אסיר) נ' מדינת ישראל** (עפ"ג 09.12.19); עפ"ג (מחוזי חיפה) 14593-07-17 **מנצור נ' מדינת ישראל** (עפ"ג 01.09.2017); עפ"ג (מחוזי ח"י) 55303-03-17 **מוסא דאר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.2017); עפ"ג (מחוזי ח"י) 4893-07-17 **אליאור דהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.07.2017); עפ"ג (מחוזי י-מ) 54218-01-14 **ניריה עמיהוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.03.2014); ת"פ (שלום י-מ) 69456-11-18 **מדינת ישראל נ' איהם גאנם** (פורסם בנבו, 10.06.2020); ת"פ (שלום י-מ) 13858-01-18 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו נג'מה** (פורסם בנבו, 02.06.2019); ת"פ (שלום רח') 42320-10-15 **מדינת ישראל נ' אברاهים אבו עסא** (פורסם בנבו, 28.05.2018).

39. **בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוגנת בעבירה הנהיגה הפוחצת ברכוב**, הרי שסקירת הפשיקה מלמדת כי ישנו מנגד רחב של עונשים שימושיים על הנאים השונים אשר הורשו ביצוע עבירה זו, **כשבדרך כלל**, מתחם הענישה ההולם נع בין ענישה שברף התחרון שלא מתחילה מסטר חודשים מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד רף עליון של עונשי מאסר ממושכים מאחריו סוג ובריח במרקם החמורים יותר (וראו לעניין זה, רע"פ 1454/14 **ראדי אבו סנד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.02.2014); ת"פ (מחוזי ב"ש) 17-11-67969 **מדינת ישראל פמ"ד נ' עלי אבו סולב** (פורסם בנבו, 08.08.2019); ת"פ (שלום ב"ש) 19-09-44082 **מדינת ישראל נ' אברהם אבו מערף** (פורסם בנבו, 07.04.2020); ת"פ (שלום רם') 18-07-68799 **מדינת ישראל נ' סאגור אל הזיל**

40. גם בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנسبות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמוסתים על הנאשמים השונים בהתאם למתחמי העונש המוחזקה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גולם; וכיצא בהתאם.

על כל פנים, וזאת חשוב להציג, נהייר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן ואכן, ממנעד הענישה שהוצע לעיל. ועדין, דומני כי הפסיכיקה שהוזכרה היא-היא מייצגת נכון את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראו להזכיר, כי מילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיידואלית ו"אין עסקון בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 08.06.2015). לעומת זאת עונשו של נאם על סמך כתורות העבירות שבין הוא הורשע, ושלהתחשב במלול הנسبות בכל מקרה לגופו (ראו והשו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, 1989); ורע"פ 3173/09 פראגן נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגדירת הדיון (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

42. כאן מצאתו בעיר, כי חurf העובדה כי הצדדים עתרו למתחמי ענישה השונים בתכנית השוני האחד מרעהו, איזו, מטעמים השמורים עמו, הם לא מצאו לנכון להפנות את בית המשפט לפסיקה שיכל ותתמן בעמדתם.

43. ככלם של דברים, לאחר שנתי דעת לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם, לנسبות שנלוו לביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוגנת, הריני קובעת כי מתחם העונש הולם בגין מכולו מעשיו של הנאשם ינווע בין 11 חודשים לבין 30 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאים

44. אשר לגזירת העונש המתאים לנאשם, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות, כפי שאלה מפורטות בסעיף 40*יא* לחוק העונשים.

45. בעניין זה, בית המשפט נוטן דעתו לעברו הפלילי של הנאשם **(ת/1)**, המונה **8 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סמים וшибוש הליידי משפט** שנערכו בין השנים 2002-2015 (כאשר הרשותה الأخيرة הינה משנת 2017), בגין הושתו עליו מגוון עונשים ובهم מסרים בעבודות שירות, צו מבחן, מאסרים מותניים וקנסות שונות. כן לחייב בחשבונו כי עברו הפלילי של הנאשם חלוקו איבנו מפנו העניין, וכי עברו הפלילי ממני העניין יישן.

46. עוד שקלתי את העבודה שהנאמש הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כן נתתי דעתך לכך כי מתסקרים שירות המבחן עולה כי הנאמש אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, אם כי יצוין שבמועד הティיעונים לעונש, הנאמש להט אחירות מלאה על מעשיו. הצעיר. והבה על חטא.

47. כן נתתי דעת לעובדה שהעבירות שבמוקד כתוב האישום בוצעו עוד במרץ 2019, וכי חלפה מעל שנה מאז ביצוען, כאשר בפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלהסתבר עוד בפליליים. במאמר מוסגר עיר כי כעולה מהתסקיף, לנאשם עבירת רכוש נזוף התלויה ועומדת כנגדו משנת 2019, אשר טרם התקיים דין בעניינה (כך מטאקיור שירות המבחן), אם כי לא אתן לכך משקל בשעה שהצדדים לא טענו בעניין זה, מה עוד שהתיחסות לשירות המבחן לכך הימנה לאחיזות וכליית (ראו ומשוו). רע"פ 1021/07 פלוני נ' מדינת ישראל. סג(3) 391 (2009)).

48. כמו כן, שאלתי את העובדה שהנאש היה עוצר אחורי סוגר ובריח בגין תיק זה למשך תקופה בת שבועיים, וכי במהלך תקופה נוספת תחת תנאים מגבלים. ברי כי הליר המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש". אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאש את חומרת מעשיו ולהרטיעו מפני ביצוע עבירות נוספת. מה גם.

- שניתן לחת משלך מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40א(3) **לחוק העונשין**.
49. בנוסף לכל אלה, בית המשפט מוצא להעניק משקל לפגיעה שעוללה להיגרם לנאשם ומשפחותו ככל שיושת עליו עונש מאסר, וזאת בשום לב למצבו הכלכלי הרעוע ולהיוותם מפרנס עיקרי למשפחהו, ולכן שהלה טרם ריצה עונש מאסר בעברו. עוד, נתתי דעתך לנסיבות חייו של הנאשם, כפי שהדברים פורטו בתסaurus שירות המבחן. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו החביבים של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח יצרכו ומשולב בשוק העבודה והעסקה, כפי שעה מהמסכים שהוגשו לבית המשפט בשלב הראות לעונש מטעם ההגנה (**ת/1-ת/2**).
50. עוד, בית המשפט נוטן את דעתו כאמור בתסaurus שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 07.06.2020, ממנו עולה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל נטייה **להתמקדות בצריכיו וקשייו גם במחיר של מעבר על החוק**; **בעל קשרים חברתיים שלוויים**; ומתקשה בהצבת גבול פנימי לעצמו או לבחון אופציית התנהגות תקיןות במצבו לחץ. כן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מקבל אך באופן חלקי את גבולות החוק, ומהזיק בעמדה מצמצמת ולא מכבדת של גורמי אכיפת החוק. מנגד, שירות המבחן התרשם כי הנאשם השתלב במהלך חייו באופן תקין ומיטבי, ונראה כי ההליך המשפטי מהוovo עברו גורם מרטיע ומציב גבולות.
51. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולו ואולם, שירות המבחן התרשם כי **המוטיבציה אותה הביע הנאשם נובעת אך מהחשש מההליך המשפטי המתנהל כנגדו, ללא כוונה אמתית וכנה, תוך שהנתנו השתקה בהבעת אמפתיה כלפי אחרים, ונמנע מלחקת אחריות מלאה על מעשיו**. משכך, לא בא השירות בהמלצת טיפולית בעניינו.
52. לאור כל האמור, ובשל קשייו של הנאשם לקחת אחריות מלאה על מעשיו והשלכת האחריות על גורמים חיצוניים, התנהגותו פורצת החוק, והתייחסותו קלת הדעת לחוקים השונים, בא שירות המבחן בהמלצת להטיל על הנאשם **ענישה מוחשית** ומאסר מותנה, אשר יהוו עבورو גבול חיצוני ממשמעותי מפני ביצוע עבירות דומות בעtid.
53. בסיכוןה של נקודה זו יאמר, כי בסופו של יומם הנאשם לא נטל חלק בהלכים שיקומיים, אך שאוטו מוקד בעיתוי וקווי אישיותו ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירות לא אינוי. משכך, ובහיעדר הליך טיפולו או שיקומי של ממש, הרי עודנו מokin החשש שמא הלה ייחזר לעבור עבירות מתחום הרכוש מה שמעלה החשש לביצוע של עבירות נוספות. הנה כי כן, תסוקיר שירות המבחן מדבר بعد עצמו, ולא מצאתי כי בעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שייהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. ההפר הוא הנכון, שכן במקורה הנדון, נראה כי לנאים אין מוטיבציה אמתית לשנות מדרכיו הנלוות. אשר על כן, נראה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, ונדרש גם נדרש כי תוטל עליו ענישה מוחשית, שתבהיר לו באופן שאיתו משתמע לשני פנים, כי בית המשפט לא ינקוט בסבלנות ובסובלנות כלפי התנהגות משותחת רסן זו, בתקווה שילמד את לקחו ולא ישוב על מעשים כגן אלו בעtid.
54. בשולי נקודה זו בעיר, כי אכן ידוע, שאין הכרח שהנתנו יעברו שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעתים די בכר שבית המשפט ישתכנע שהנתנו מנהל אורח חיים נורטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכי הרעות ולא מסתבר עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נתנו "השתקם או שיש סיכון של ממש שישתקם בעtid" (ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חmiss נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל, ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גראנק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)). והרי שבמקרה שלפני, עסוקין בנאים שמאז ביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין בעת, היטיב את דרכיו, והשתלב בשוק העבודה והעסקה. עם זאת, כאמור, הנאשם לא הצליח לנצל בצורה מיטבית את ההליך הטיפולי בתחום שירות המבחן כך שלא ניתן לומר כי שיקומו, יצדיק סטייה ממתחם העונש שקבעתו לעיל.
55. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי אף אם הייתה קובעת שהנתנו השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכון ממשי לכך (ואיני קובעת זאת), עדין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסתה לקולה ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט

- סעיף 40(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם העונשה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".
56. כידוע, יש לנகוט בזיהירות בכל הנוגע לסתיה ממתחמי העונשה בשל נימוקי שיקום ולבוחן כל מקרה על נסיבותו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי ש עבר הנאשם הנואם נותן אותוו במישוריהם השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויים שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינתו יצא מן הכלל - לסתות ממתחם העונש הולמים (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 פתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל, (9.01.2019)). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטראס השיקום אינם בבחינת חוזת הכלל, ולצד אינטראס זה קיימים שיקולי עונשה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרונו המנחה בעונשה, לאחר תיקן 113) והרטעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015); וreau ע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016)).
57. ומן התם אל הכא, לאחר שקלلت את מכלול השיקולים שפורטו בגזר דין, מצאת כי באיזון הרاءו בין מכלול השיקולים, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שהוא לאニアות להציג טיפולו, ולכך שעדיין נשקי הימנו סיכון לביצוע עבירות דומות, והעובדה כי מזער מחומרתו של העבירות, ומנגד, ומבליל להתעלם מהעובדה כי מאז האירועים שבמקץ כתוב האישום המתוקן, הלה הקפיד על יציבות תעסוקתית, וליתר הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה - דומני כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינו של המתחם אשר נקבע על ידי.
58. עוד אצ"ן, כי בשים לב לעובדה שהנאשם הסתייע ברכבו לביצוע של העבירות מחד גיסא ולכך שרישומו הוא גם מקוור פרנסטו, מайдך גיסא, מצאת להיעתר לבקשת המאשימה לפסול את רישומו, אך עשה זאת לתקופה מודודת. בכל הנוגע לריבב הכלכלי שבונישה, הרי שבית המשפט ישייט על הנאשם קנס ופיצוי לבית העסק, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהם יילקוו בחשבון גם מכלול מאפייניו של הנאשם ומצבו הכלכלי.
59. **לאור כל האמור לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. **15 חודשים מאסר בפועל, בניכו ימי מעצרו.**
- ב. **מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחררו מהמאסר יעבור הנאשם כל עבירת רכוש, או נהיגה פוחצת ברכב.**
- ג. **פיצוי בסך 3,000 ש"ח לבית העסק "צוקר את מינקן-ברזי חממת".**
- מצורף בזאת טופס פרטני ניזוק.
- הפיצוי ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים כשהראשון שביהם ישולם עד ליום 1.10.2020.
- כל תשלום בתיק יזקף תחילת לטובת הפיצוי.
- ד. **קנס בסך 2,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורה.**
- הकנס ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שביהם ביום **1.2.2021**.
- ה. **אני פוסלת את הנאשם מלקביל או מלחזקך רישון נהיגה למשך 4 חודשים, מהיום. הנאשם יפקיד את רישון הנהיגה שלו בנסיבות בית המשפט.**
- ו. **אני פוסלת את הנאשם מלקביל או מלחזקך רישון נהיגה למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בעודו מסתיע ברכב, במשך שנתיים מיום שחררו מהמאסר.**

ז. **הנאשם יזכה על התחייבות כספית על סך 20,000 ₪** שלא לעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשע לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורי מהמאסר.

זכות ערעור חוק.
ניתן היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מיום שחרורי מהמאסר מביצוע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעת. הובחר לי כי ככל שאבצע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתו במשך שלוש שנים מיום שחרורי מהמאסר ישת עלי סך של 20,000 ₪ בזמן.

החלטה

נרשמה לפני התחייבות הנאשם כמפורט בגזר דין.

ניתנה והודעה היום כ"א אלול תש"פ, 10/09/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

בתח ח' הנאשם:

אבלש עיכוב ביצוע עונש המאסר ועונש הפסילה. הנאשם נעצר ביום 19.3.16, ושוחרר ביום 4.4.19 בתנאים של 30,000 ₪ הפקדה בזמןן, התחייבות עצמית וערבותיתצד ג' של 20,000 ₪ כל אחת והוא לא הפר תנאי מתנאי שחרורו. מעת לעת שונים התנאים ולדוגמא הנאשם יצא לעבודה בפיקוח ולא הפר כל תנאי. הגיע לכל הדיונים בפני בית משפט נכבד זה.

לפי הלכת שורץ ולפי המדיניות הנהוגת אנחנו עומדים בקצתה הגבולי הנמוך של ההלכה.

אנחנו ערים לעברו הפלילי המכובד, אבל לאור התנהלותו בתיק זה, הערביות והעובדה שהוא אב לילדים וצריך להסדיר את עניינו והמצב הקשה במדינה בגין נגיף הקורונה, אבקש להיעתר לבקשתה.

באות כח הצדדים:

לאור הערת בית המשפט, נסכים כי הנאשם יתחליל את ריצוי המאסר בעוד 45 יום וכן הפסילה בפועל תיכנס לתוקפה בעוד 45 יום - וכל זאת בכפוף לכך שהכיספים שהופקדו בקופה בית המשפט בסך 30,000 ל"ש במסגרת מ"ת 19-03-48992 יישמשו כבתוחה הנאשם יפקיד בעוד 45 יום את רישון הנהיגה שלו במצוירות בית המשפט וכן יצא צו איסור יציאתו של הנאשם מן הארץ.

החלטה

באישור באות כח הצדדים, בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתיצב לתחילה ריצוי עונש המאסר, ביום 20.10.2020 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברטותו תעוזת זהות.

על הנאשם לחתם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336

העתק ההחלטה בדחיפות לשב"ס

הנני מעכbat בזאת את עונש הפסילה בפועל ואת כניסה של הנאשם למאסר בכפוף לכך שהכיספים בסך 30,000 ל"ש שהופקדו על ידו במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה, במ"ת 19-03-48992, יישמשו כבתוחה.

בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יפקיד את רישון הנהיגה שלו במצוירות בית המשפט עד ליום 25.10.2020

מוצא בזאת צו איסור יציאת הנאשם מן הארץ.

**ניתנה והודעה היום כ"א אלול תש"פ,
10/09/2020 במעמד הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

הוקלט ע"י לירז ביטון.